771/07

Den 25. april 2007 blev i sag nr. 70.305:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har anerkendt ligedeling af ansvaret med henvisning til, at både klageren og modparten har begået kørselsfejl.

Klagerens bil kolliderede med modpartens bil den 5/2 2006. Skaden blev af klageren anmeldt til det indklagede selskab ved skadeanmeldelse af 8/2 2006, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

"**Beskrivelse af uheldet**
...
Modpart kørte ud af parkeringspladsen, drejede til venstre ned af smutten, og parkerede i højre vognbane. Jeg kørte samme vej, men kunne ikke komme ud fra parkeringspladsen fordi modparten holdt for tæt på udkørslen. Lige pludselig begyndte han at bakke. Han erkendte med det samme at han ikke havde set mig, og at det var ham der bakkede ind i mig.
...
Andre oplysninger/skyld
Hvem er efter din mening skyld i uheldet og hvorfor?
Modparten. Modpart bakkede ind i forsikringstager som holdt stille. Modpart har erkendt at det var ham der bakkede ind i forsikringstager."

Føreren af modpartens køretøj redegjorde efterfølgende for sagen i skrivelse af 16/3 2006. Af denne skrivelse fremgår:

> "Lad mig dog indledningsvis slå ganske fast, at jeg som fører af køretøjet absolut ikke har påkørt modparten 'med vilje', og da slet ikke i betragtning af, at det var min svigersøns nyindkøbte bil, der havde kørt under 500 km!!!
>
> Som det fremgår af vedlagte skitse, var jeg kørt ud fra P-området for at foretage parkering langs kantstenen af Smutten, bag et i forvejen parkeret køretøj.
>
> Forinden havde jeg iagttaget, at modparten (TK 96 ...) var ved at forlade en p-plads på p-området. Formentlig i den hensigt at benytte den markerede udkørsel.
>
> Under min parkeringsmanøvre ville jeg bakke anslået 2 m, for at 'komme fri' af den foran holdende bil, hvorfor jeg orienterede mig bagud via både bak- og sidespejl, og da der ikke var andre køretøjer bag mig, påbegyndte jeg bakningen.
>
> Efter at have bakket max. 1 m ramte jeg tydeligvis 'noget', og ved at benytte venstre sidespejl konst. jeg, at modparten på nuværende holdt nærmest på tværs af kørebanen, med bagenden oppe mod fortovet, ved udkørslen, og at jeg med mit køretøjs venstre bagerste hjørne havde ramt modpartens forreste venstre hjørne.
>
> Da jeg ikke på noget tidspunkt under min bakning havde set modparten, kan jeg af gode grunde ikke påstå om denne kørte eller holdt stille, men stiller mig uforstående over for dennes påstand om at have holdt stille, henset til med overlæg at være kørt frem over udkørslen, og standse sit køretøj på tværs af vejen bag 2 'kantstensparkerede' køretøjet.
>
> Lad mig, samtidig anføre, at modparten ifølge egen forklaring næppe har overholdt sin ubetingede vigepligt ved fremkørsel over fortov/udkørsel fra p-pladsen (Fl. § 26. stk. 3)
>
> Under min samtale med modparten bekræftede jeg, at have påkørt hendes køretøj under bakning, uden på nogen måde at tage stilling til skyldsspørgsmålet, blot at det absolut ikke var skel med vilje."

I klagerens skrivelse af 29/3 2006 til det indklagede selskab hedder det:

> "Det er mig uforståeligt at der tydes uoverensstemmelse af forklaringer i forurettedes og modparts udtalelser.
> Som modpart skriver i forklaringen, er det modparten der bakker ind i forurettede (TK 96 ...)
> At der i modpartens forklaring henvises til overtrædelse af vigepligt har i dette tilfælde ingen relevans. Forurettede (TK 96 ...) har ikke vigepligt for foran kørende køretøjer der har til hensigt at bakke, da dette er umuligt at forudse og umuligt at undgå.
> Modparts tegningsskitse viser ganske tydeligt at forurettede (TK 96 ...) følger modpart til venstre ud af parkeringspladsen. Dette er ganske korrekt. Da modpart begynder at bakke, tuder forurettede (TK 96 ...) med hornet. Dette overhører modpar-

> ten og et sammenstød er uundgåeligt. Modparten stiger straks ud af køretøjet og siger 'vi skal snakke om det her, det var mig der bakkede ind i dig'. Det kan herefter ikke ligge forurettede (TK 96 ...) og dennes forsikringsselskab til last, at modpart bremser hvorefter denne straks efter begynder at bakke. Der skal endvidere gøres opmærksom på at modpart ikke blinkede til højre, eller på nogen anden måde indikerede at denne ville parkere i højre side af vejbanen."

På baggrund af de fremkomne oplysninger blev ansvaret for skaden ligedelt, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 11/4 2006. Klageren var utilfreds med afgørelsen, hvorfor sagen herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at alene modparten er ansvarlig for skaden.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor har selskabet i skrivelse af 23/10 2006 til nævnet bl.a. anført:

> "Det er vores opfattelse, at føreren af klagers bil havde ubetinget vigepligt ved udkørsel fra p-pladsen, jf. færdselsloven § 26, stk. 3 - vigepligten gælder for både højre og venstre side.
>
> Modparten har også begået en fejl ved hans manøvre, da det af færdselsloven § 18, stk. 1, fremgår, at før vending eller bakning skal kørende sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller ulempe for andre.
>
> Uheldssituationen er ikke identisk med ankenævnskendelse 47.500, da der i den kendelse er lagt til grund, at modparten ikke havde set sig for, inden han begyndte at bakke - modparten havde blot konstateret, at der ikke var nogle bag ham, da han satte sig ind i sin bil, og ca. 1 minut senere, bakkede han og ramte klagers bil.
>
> I denne sag har modparten orienteret sig i både bak- og sidespejl, inden han begyndte bakning, og sagen er derfor analog de vedlagte kendelser [AK 63.909 og AK 65.593], hvor ankenævnet kommer frem til en ligedeling af ansvaret."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er nogen anledning til at kritisere selskabets afgørelse, der skønnes at svare til, hvad en retsafgørelse vil føre til.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson